

5. Камынина А.А. О синтаксической зависимости падежей, распространяющих предложение в целом // Исследования по современному русскому языку / Под ред. Т.П.Ломтева, А.А.Камыниной. — М.: Изд-во Моск. ун-та, 1970. — С.73-89.
6. Камынина А.А. Обстоятельственные обороты в структуре простого предложения // Вестн. Моск. ун-та. Сер. 10. Филология. — 1976. — № 5. — С.13-25.
7. Кацнельсон С.Д. Типология языка и речевое мышление / Лекции. Пособие по сравн. типологии нем. и русск. яз. — Л.: Наука, 1972. — 216 с.
8. Котелова Н.З. О логико-грамматическом уровне в языке // Язык и мышление. — М.: Наука, 1967. — С.122-133.
9. Курилович Е. Основные структуры языка: словосочетание и предложение // Очерки по лингвистике: Сб. ст. — М.: Изд-во иностр. лит., 1962. — С.48-56.
10. Малащенко В.П. Свободное присоединение предложно-падежных форм имени существительного в современном русском языке. — Ростов-на-Дону: Изд-во Рост. ун-та, 1972. — 171 с.
11. Малащенко В.П. О признаках детерминирующих членов предложения // Вопросы синтаксиса современного русского литературного языка. — Ростов-на-Дону: Изд-во Рост. ун-та, 1973. — С.11-22.
12. Малащенко В.П. О конструктивной обязанности и факультативности детерминантов // Вопросы синтаксиса русского языка. — Ростов-на-Дону: Изд-во Рост. ун-та, 1978. — С.51-61.
13. Попова З.Д. Синтаксическая форма как предмет синтаксиса // Теоретические проблемы синтаксиса современных индоевропейских языков. — Л.: Наука, 1975. — С.109-114.
14. Распопов И.П. О так называемых детерминирующих членах предложения // Вопр. языкознания. — 1972. — № 6. — С.55-61.
15. Руденко Л.М. Обставинна детермінація в структурі тексту (семантико-синтаксичний і стилістичний аспекти). — К.: Україна-Віта, 1996. — 213 с.
16. Руденко Л.М. Обставинна детермінація в структурі тексту (семантико-синтаксичний і стилістичний аспекти). Автореф. дис. ... докт. філол. наук. — К., 1996. — 36 с.
17. Шведова Н.Ю. Детерминирующий объект и детерминирующее обстоятельство как самостоятельные распространители предложения // Вопр. языкознания. — 1964. — № 6. — С.77-93.
18. Шведова Н.Ю. Активные процессы в современном русском языке (словосочетание). — М.: Просвещение, 1966. — 156 с.
19. Шведова Н.Ю. Существуют ли все-таки детерминанты как самостоятельные распространители предложения? // Вопр. языкознания. — 1968. — № 2. — С.39-50.
20. Шведова Н.Ю. К спорам о детерминантах: Обстоятельств. и необстоятельств. детерминация простого предложения // Научн. докл. высш. шк. Филол. науки. — 1973. — № 5. — С.66-77.

The use of numeral-noun combinations in the function of the determinants with spatial meaning presents the utmost periphery in their functional secondary prepositional usage. The indicators of predicative meaning of quantity are mostly proper-quantitative and indefinite-quantitative numerals with prepositional-declensional forms.

Key words: determinants with spatial meaning; spatial semantics; locative verbs; numeral-noun combinations.

О.Л. Пугіліна

НАЗИВНИЙ ВІДМІНОК ВТОРИННОГО ОБ'ЄКТА В СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ У ЗІСТАВЛЕННІ З АНГЛІЙСЬКОЮ

Стаття продовжує цикл публікацій, присвячених простеженню специфіки взаємодії глибинного і поверхневого рівнів речення з позицій відмінкової граматики, зокрема встановленню закономірностей репрезентації глибинної об'єктної семантики на поверхневому рівні засобами називного відмінка в сучасному українському реченні у зіставленні з англійським.

Ключові слова: називний відмінок, об'єкт, суб'єкт, транзитивні дієслова, транспозиція.

В останні десятиліття актуальною є проблема співвідношення компонентів глибинної

структури речення із відповідним набором поверхневих відмінків, а також виявлення тенденцій реалізації елементів глибинної організації на поверхневому рівні речення в сучасних українській та англійській мовах. Розв'язання проблеми взаємозв'язків та взаємовідношення глибинно-семантичного і формально-поверхневого рівнів в обох мовах неможливе без попереднього з'ясування особливостей реалізації відповідних компонентів окремо в кожній з мов з урахуванням основних принципів зіставного аналізу вказаних явищ у цих мовах. Проте обсяг статті не дозволяє належним чином розкрити основні закономірності реалізації на поверхневому рівні відповідних компонентів в обох мовах водночас, тому мета статті обмежена простеженням специфіки репрезентації об'єктних відмінків на глибинному і поверхневому рівнях в українській та англійській мовах.

У ролі морфологічного репрезентанта глибинного об'єктного значення в сучасній українській мові виступає називний відмінок, статус якого в синтаксичній системі визначається вторинністю для нього об'єкта функції. Цей відмінок служить для реалізації об'єктних відношень між дією, вираженою дієсловом-предикатом, предметом та особою, представленими іменником або займенником.

Називний відмінок іменника в сучасній українській мові (його відповідником в англійській є загальний відмінок іменника, але тільки у тому разі, коли цей іменник стоїть перед дієсловом-присудком і не має при собі прийменника [7, 18, 361; 16, 16, 243; 18, 265, 417; 9, 73]) є центральним у морфолого-синтаксичній категорії відмінка – він безпосередньо називає особу, явище чи річ, на протигагу іншим формам, які, за влучним визначенням Арістотеля, є “не іменами, а відмінками імен”, оскільки назва прямо пов'язується з певним чи уявним предметом (цит. за [17, 106]). Ця відмінкова форма спеціалізована на вираженні формально-синтаксичної функції підмета і семантико-синтаксичної функції суб'єкта, зумовленій семантико-синтаксичною валентністю предиката дії, спрямованого передусім на структурування суб'єктної позиції.

На думку І.Р.Вихованця, М.Я.Плющ, Н.Ю.Шведової, М.С. Полинської [4, 179; 3, 166; 10, 81; 12, 427; 11, 127], у суб'єктній сфері можуть бути наявні компоненти, які, крім суб'єктного значення, виражатимуть супровідне значення об'єкта, що стосується головним чином саме форми називного відмінка як доміантного засобу в сукупності форм із суб'єктною функцією. Наявність супровідних значень або відтінків значення пояснюється вторинним характером, похідністю називного відмінка від інших відмінків, для яких це супровідне значення є первинним. Тому специфіку називного відмінка становить те, що всі його вторинні семантико-синтаксичні функції, зумовлені валентністю предиката, супроводжуються суб'єктною спеціалізацією, тобто похідна від функцій інших відмінків функція об'єкта, яка, перемістившись із своєї первинної позиції у суб'єктну позицію називного, набуває додаткового суб'єктного значення. Це дозволяє кваліфікувати її як функцію об'єктного суб'єкта [5, 66], суб'єктно-об'єктну [12, 427] або говорити про вторинну об'єктну функцію називного відмінка.

Ця функція називного відмінка утворюється внаслідок внутрішньої транспозиції відмінкових форм знахідного (внутрішня транспозиція окреслює перехід відмінкової форми з однієї відмінкової форми до іншої в межах іменникового (власне-відмінкового) функціонування, тобто в межах іменникового категорійного значення предметності [5, 82]), а саме – внаслідок переходу знахідного відмінка об'єкта в позицію називного у функції суб'єкта. Переміщення придієслівного сильнокерowanego знахідного прямого об'єкта спричинене зміною типу предиката – перетворенням предиката дії на предикат результативного стану внаслідок виконання дії, що зумовлює формування пасивної конструкції від активної: (1) *4.1. У верхній частині додатка зазначається номер (наз.в.) порядковий додатка, вид (наз.в.) податкового розрахунку, у складі якого уточнюються податкові зобов'язання (наз.в.) (звітний або новий звітний), податковий (звітний) період (наз.в.), за який подається звітний або новий звітний розрахунок (наз.в.), що містить виправлені показники...* (Інструкція, 119) → *4.1. У верхній частині додатка зазначають номер (зн.в.) порядковий додатка, вид (зн.в.) податкового розрахунку, у складі якого уточнюють податкові зобов'язання (зн.в.) (звітний або новий звітний), податковий (звітний) період (зн.в.), за який подають звітний або новий звітний розрахунок (зн.в.), що містить виправлені показники...;* (2) *Найцікавіші предмети (наз.в.) із цієї колекції постійно експонуються в самому музеї та поза його межами* (І.Шульц, К.Герлес, 137) → *Найцікавіші предмети (зн.в.) постійно експонують в самому музеї та поза його межами;* (3) *Орел – символізує силу і мужність, тому його образ (наз.в.) здавна переноситься на молодого, сміливого парубка, козака, чоловіка...* (В.Жайворонок, 420) → *Орел – символізує силу і мужність, тому його образ (зн.в.) здавна переносять на молодого, сміливого парубка, козака, чоловіка....* Пасивні звороти, у яких іменник у називному відмінку поєднує із значенням об'єкта дії, процесу тощо значення суб'єкта – носія результативного стану, слід кваліфікувати як синоніми активних

конструкцій, їх кореляти, які характеризуються тими чи іншими зміщеннями в синтаксико-морфолого-семантичних відношеннях [1, 21].

Важливим є те, що похідний від знахідного об'єктного називний відмінок у пасивних конструкціях має складнішу, порівняно з непохідним називним, значеннєву організацію. При транспозиції знахідного відмінка в називний відбуваються лексичні заміщення іменників, тобто у суб'єктну позицію називного відмінка потрапляє компонент іншої якості, хоча ці лексичні заміщення відбуваються в межах власне-іменників, тобто іменників на позначення конкретних предметів (істот / неістот). У такому разі називний відмінок виражає комплексне значення вторинного об'єкта (об'єкта з нашаруванням додаткової суб'єктної семантики), а вихідний називний відмінок активних конструкцій переміщується в позицію орудного (пор.: (4) *Іноді з ям, обабіч дороги, вибігали навстрічу нам обідрані, смугляві й чорноволосі, подібні до циганчат діти, кричали щось незрозуміле і грозили нам услід чорними, худенькими кулачками...* (В.Сосюра, 258)), а, отже, взаємне переміщення називного і знахідного відмінків за перетворення активної конструкції на пасивну набуває морфологізованого оформлення.

Загалом вторинний об'єкт, репрезентований формою називного відмінка, у сучасній українській мові виступає при присудку, вираженому:

1) дієсловом у формі пасивного стану: (5) *У Західній Європі XVI – XVII століть не вживалися назви “Україна”, “українці” в етнічному розумінні, це слово означало лише певну географічну територію, а народ називався “русини”, “рутенці” тощо* (А.Власенко, 5); (6) *Популярна в народі національна культура впродовж віків підтримувалась в українському селі бардами, оспіваними Шевченком кобзарями, які мандрували від села до села...* (П.Мазур, 1, 3)

2) дієсловом активного стану, що є вкрай рідкісним явищем (зафіксовано 1 випадок): (7) *Згідно із Законом у разі якщо площа об'єкта нерухомого майна перевищує 100 кв.м., то частина доходу підлягає оподаткуванню за ставкою в розмірі 1% від вартості нерухомості* (С.Сахацький, 6);

3) дієприкметником пасивного стану (часто із допоміжним дієсловом **бути**): (8) *За законодавством ЄС, всі інгредієнти, використані в харчах, мають бути вказані на пакунку* (С.Янковський, 5); (9) *Інвестори на внутрішньому ринку представлені резидентами (інвестиційні компанії й банки, страхові компанії й пенсійні фонди) і нерезидентами (великі західні інвестиційні банки і хедж-фонди)* (С.Омельчук, 35).

Крім того, типовими у цьому розумінні є складні речення, в яких репрезентовані одразу два можливих вияви присудків при називному вторинного об'єкта: (10) *Навпроти села Мичія Первомайського району, на лівому березі Південного Бугу, розташована була славнозвісна кузня – печера, де козацькими ковалями вироблялася зброя і всіляке спорядження* (Л.Ржецький, 10).

У сучасній англійській мові транспозиція форм загального відмінка – відповідників називного в українській мові та форм того самого відмінка, але презентованих українським знахідним відмінком, обмежується різними чинниками, зокрема: транзитивністю / нетранзитивністю дієслова-предиката; приналежністю / неприналежністю до зворотів типу *to take care (of)* (*піклуватися про когось, про щось*), *to lose sight (of)* (*забути, втратити*), де прями додатки *care*, *sight* тісно пов'язані з дієсловами і становлять з ними єдине смислове ціле, тому не можуть виступати в ролі підмета пасивної конструкції, як не можна сказати *care is taken of* або *sight was lost of* тощо.

У конструкціях англійської мови, як і української, форми дієслівного стану – активного (The Active Voice) і пасивного (The Passive Voice) (на відміну від української мови, яка має і форми зворотньо-середнього стану, на чому наголошують такі лінгвісти, як В.В.Виноградов, Л.А.Булаховський, М.А.Жовтобрюх, Б.М.Кулик (зворотний стан), Ф.П.Смагленко (зворотньо-середній), М.П.Якубович, В.С.Льїн (середній), О.Н.Савченко (зворотний), Є.С.Істріна, М.П.Івченко, П.С.Кузнецов, Є.В.Кротевич, К.В.Горшкова, Н.С.Родзевич (зворотньо-середній) та ін. [2, 639; 8, 35, 40-41, 44, 46; 6, 332-333; 13, 22], як і російська, про що говорить О.О.Шахматов [14, 189-190; 15, 477-480]) – вказують на те, чи є підмет у семантичному плані репрезентантом виконавця дії чи особою (предметом), що підлягає дії. У першому випадку дієслово-присудок виступає у формі активного стану: *They* (заг.в.) *will discuss the matter* (заг.в.) *at the next meeting* – *Вони* (наз.в.) *обговорять це питання* (зн.в.) *на найближчих зборах*; *Popov* (заг.в.) *invented the radio* (заг.в.) *in 1895* – *Попов* (наз.в.) *винайшов радіо* (зн.в.) *в 1895 році*. Натомість пасивний зворот (речення з присудком у формі активного стану в англійській мові має назву активного звороту, а речення з присудком-дієсловом пасивного стану – пасивного звороту [7, 165]) вживається тоді, коли в центрі уваги мовця опиняється істота / неістота, що зазнає певного впливу, а не особа чи предмет, що є виконавцем дії: *The matter* (заг.в.) *will be discussed at the next meeting* – *Це питання* (наз.в.) *буде обговорене на наступному*

зібранні; *The radio* (заг.в.) *was invented by Popov in 1895 – Radio* (наз.в.) *було винайдене Поповим у 1895 році: (11) I came back the next afternoon from our first mountain post and stopped the car at the smistimento where the wounded and sick were sorted by their papers and the papers marked for the different hospitals* (Е.Хемінгвей, 51) – *Я повернувся наступного дня з нашого першого гірського поста й зупинив машину біля smistimento (евакуоункту), де поранені та хворі розподілялися за їхніми документами і на документах робилася позначка про відправлення до різних шпиталів. При цьому, як і в українській мові, пасивні конструкції використовуються у тому разі, коли особа, яка виконує певну дію, невідома або коли не вважають за потрібне її називати. Зрозуміло, що думка, презентована таким пасивним зворотом, не може бути оформлена за допомогою активного звороту через відсутність особи – виконавця дії, яка могла б бути підметом активної конструкції: *Business letters are usually written on special forms – Ділові листи* (наз.в.) *зазвичай пишуться на спеціальних бланках: (12) Lanthanum – chem. A silvery metallic element of the lanthanide series, which is used in the manufacture of alloys* (The Oxford, 597) – *Лантанум – хім. Елемент, метал, споріднений зі сріблом, з серії лантанідів, що* (наз.в.) *використовується у виробництві сплавів.**

Водночас така транспозиція в англійській мові можлива не завжди, оскільки форма пасивного стану прийнятна не для всіх дієслів, а лише для переважної більшості транзитивних, що здатні позначати дію, спрямовану на певний об'єкт, і передбачати на рівні членів речення прямий додаток (пор. із твердженням Е.П.Шубіна, В.В.Ситель, які відносять до транзитивних і ті дієслівні форми (у ролі присудка), що передбачають не тільки прямий додаток, а й непрямий або прийменниковий [16, 137]), що зумовлено відсутністю у нетранзитивних дієслів здатності мати форму пасивного стану. Але в англійській, порівняно з українською, конструкції, що засвідчують функціонування вторинного об'єкта у позиції підмета, характеризуються більшою регулярністю вживання, тоді як носії української мови, як правило, віддають перевагу безособовим, неозначено-особовим або особовим реченням з дієсловом-присудком в активному стані: *The roof of the house was torn off* (пасив.зв.) *by the storm – Дах з будинка зірвало бурєю* (безособове речення); *I was told* (пасив.зв.) *about it only yesterday – Мені сказали про це тільки вчора* (неозначено-особове); *She is laughed* (пасив.зв.) *at by everybody – Усі сміються з неї* (особове речення з дієсловом активного стану).

Іноді мають місце випадки, коли спостерігається порушення відповідності між англійськими й українськими реченнями (при перекладі) [7, 184], де відмінкова форма у ролі підмета репрезентує вторинну об'єктну семантику. Це зумовлене відсутністю абсолютної тотожності англійських та українських дієслів за критерієм похідності, оскільки відповідні українські неперехідні дієслова не можуть утворювати пасивні конструкції, у яких знаходить свій вияв називний вторинного об'єкта, тому такі речення перекладають українською мовою як речення з дієсловами-присудками активного стану: *Heavy storms affected shipping* (акт.зв) – *Shipping was affected by heavy storms* (пасив.зв.), але тільки *Сильні бурі вплинули на судноплавство* (акт.стан).

Отже, форма називного відмінка в сучасній українській мові спеціалізована на вираженні суб'єктного значення, але внаслідок внутрішньої транспозиції відмінкових форм знахідного, тобто переходу форм знахідного відмінка об'єкта в позицію називного у функції суб'єкта, називний відмінок набуває нового, об'єктного, значення, що дозволяє говорити про вторинну об'єктну функцію називного відмінка при зміні характеру усього речення з активного на пасивний. При цьому дієслово-присудок може бути оформлене як дієслівна форма на **-ся**, тобто у пасивному стані, дієслово активного стану або пасивний дієприкметник (найчастіше із допоміжним дієсловом **бути**). У сучасній англійській мові пасивні конструкції з формою загального відмінка іменника без прийменника в ролі підмета (з повним збереженням об'єктної семантики) як результат відповідної транспозиції є широко вживаними, а їхнє утворення і функціонування зумовлено транзитивністю дієслова-предиката, ступенем зв'язаності відмінкової форми у ролі додатка з формою присудка тощо.

Отримані результати репрезентують особливості реалізації глибинних об'єктних відмінків на поверхневому рівні, а також специфіку організації конструкцій поверхневого рівня сучасного українського речення у зіставленні з англійським, зокрема конструкцій з називним відмінком на поверхневому рівні в українській мові та їх відповідників – форм загального відмінка у пасивній конструкції – в англійській як репрезентантів глибинної об'єктної семантики, і можуть бути використані для подальшого зіставного аналізу взаємодії глибинних і поверхневих структур зі значенням об'єкта на матеріалі обох мов.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бондарко А.В. К теории поля в грамматике – залог и залоговость // Вопросы языкознания. – 1972. – № 3. – С. 20-

35.

2. Виноградов В.В. Русский язык: Грамматическое учение о слове. – М.; Л.: Учпедгиз, 1947. – 784 с.
3. Вихованець І.Р. Нариси з функціонального синтаксису української мови. – К.: Наукова думка, 1992. – 224 с.
4. Вихованець І.Р. Система відмінків української мови. – К.: Наук. думка, 1987. – 231 с.
5. Вихованець І., Городенська К. Теоретична морфологія української мови: Академ. граматики укр. мови / За ред. І.Вихованця. – К.: Унів. вид-во “Пульсари”, 2004. – 400 с.
6. Жовтобрюх М.А., Кулик Б.М. Курс сучасної української літературної мови. – К.: Вища школа, 1972. – Ч. 1. – 402 с.
7. Качалова К.Н., Израилевич Е.Е. Практическая грамматика английского языка с упражнениями и ключами. – М.: ЮНВЕС ЛИСТ, 2000. – 717 с.
8. Курс сучасної української літературної мови / За ред. Л.А.Булаховського. – Т. II. – К.: Рад. шк., 1951. – 408 с.
9. Мухин А.М. О грамматической категории залога в современном английском языке (В связи с проблемой уровней языка) // Филологические науки. – 1975. – № 3. – С. 69-78.
10. Плющ М.Я. Категорії суб'єкта і об'єкта в структурі простого речення. – К.: Вища школа, 1986. – 175 с.
11. Полинская М.С. Порядок слов “объект – субъект – глагол” // Вопросы языкознания. – 1989. – № 2. – С. 111-135.
12. Русская грамматика. Т. II. Синтаксис. – М.: Наука, 1980. – 710 с.
13. Смагленко Ф.П. Про дієслівну категорію стану та активні й пасивні конструкції речення // Укр. мова і літ. в школі. – 1962. – № 3. – С. 22-27.
14. Шахматов А.А. Очерк современного русского литературного языка / С вводной статьей проф. С.И.Бернштейна. – 4-е изд. – М.: Госуд.уч.-педагогич. изд-во Наркомпроса РСФСР, 1941. – 288 с.
15. Шахматов А.А. Синтаксис русского языка / Вступ. статья д-ра филол. наук, проф. Е.В.Клобукова; редакция и комментарии проф. Е.С.Истриной. – 3-е изд. – М.: Эдиториал УРСС, 2001. – 624 с. (Серия “Лингвистическое наследие XX века”).
16. Шубин Э.П., Сытель В.В. Грамматика английского языка. – М.: Просвещение, 1968. – 319 с.
17. Якобсон Р. К общему учению о падеже // Лингвистика XX века: система и структура языка: Хрестоматия. Ч. II / Сост. Е.А.Красина. – М.: Изд-во РУДН, 2004. – С. 97-111.
18. Krylova I.P., Gordon E.M. A Grammar of Present-day English: Practical Course. – М.: Книжный дом «Университет», 1999. – 448 с. – На англ. яз.

ДЖЕРЕЛА ІЛЮСТРАТИВНОГО МАТЕРІАЛУ

1. Власенко А. Роль і місце українського козацтва... // Україна Козацька. – № 6 (18), червень-липень 2005 р. – С. 5.
2. Жайворонок В. Знаки української етнокультури: Словник-довідник. – К.: Довіра, 2006. – 703 с.
3. Інструкція щодо складання податкового розрахунку збору за забруднення навколишнього середовища // Збірник систематизованого законодавства. – Вип. 3. – Березень 2007 р. – С. 119.
4. Мазур П. Кобзарський ешелон // Молодь України. – № 55. – 9-10 жовтня 2007. – С. 1, 3.
5. Омельчук С. Стан ринку боргових зобов'язань в Україні // Економіст. – 2007. – № 10 (жовтень). – С. 35.
6. Ржецький Л. Миколаївщина – край козацької слави // Україна Козацька. – № 6 (18), червень-липень 2005 р. – С. 10.
7. Сахацький С. Початок кінця // Правовий тиждень. – # 17 (38), від 24 квітня 2007 р. – С. 6.
8. Сосюра В. Третя Рота // Сосюра В. Вибрані твори: В 2 т. – К.: Наук. думка, 2000. – Т. 2: Поєми. Роман. – С. 238-507.
9. Шульц І., Герлес К. Лаврська скарбниця // Міжнародний туризм. – № 2 (74), квітень-травень 2007 р. – С. 137.
10. Янковський С. Суспільство споживачів, або Добре там, де нас нема // Нація і держава. – № 18-19 (182-183), від 8 травня 2007 р. – С. 5.
11. Hemingway E. A Farewell to arms; Авт. вступ. ст. та комент. С.В.Бондаренко. – Харків: Ранок-НТ, 2003. – 384 с.
12. The Oxford Modern English Dictionary / Ed. by Julia Swannell. – Oxford: Clarendon Press, 1992. – 1287 P.

The article continues the cycle of publications devoted to the observations of the specifics of interaction between deep and surface levels of sentence in the opinion of the theory of case grammar, in particular regularities of representation of deep Objective meanings with means of the prepositional (morphological) case in present-day Ukrainian sentence in comparison with English one are settled.

Key words: nominative case, Object, Subject, transitive words, transposition.

Я.М. Степаненко

МІСЦЕВИЙ ВІДМІНОК ЯК НОСІЙ ОБ'ЄКТНОЇ СЕМАНТИКИ

У статті проаналізовано валетну структуру речень, у яких функцію об'єктного аргумента виконує місцевий відмінок, з'ясовано місце локатива в системі відмінкових репрезентантів об'єктних відношень.